

Mauri Purkunen
hyppymestari

OTA TAPPIILI

(Jämin Hyppymestari-internaatti 31. 7.—7. 8. -71)

● Suomen Ilmailuliitto järjesti maan ensimmäiset hyppymestarikurssit ja toteutti samalla alan harrastajien toiveen siitä, että muiden ilmailualojen tapaan laskuvarjourheilun kouluttajat koulutettaisiin ja todettaisiin sopiviksi tehtävänsä. Nykyinen käytäntö, tarpeeksi kauan harrastanut hyppääjä pääsee automaattisesti mestariksi, on moneen kertaan todettu huonoksi järjestelmäksi. Al-lekirjoittaneella oli kunnia toimia pioneerikurssin vetäjänä ja tilaisuus tehdä huomioita eri puolilta Suomea saapuneiden seitsemän hyppymestarioppilaan taidoista ja kehitymisestä.

Oppilaiden lukumäärä oli seitsemän, hyppykokemus 50—200 hyppyä, ja taidot eriasteiset. Koulutus jakaantui hyppymestarin toimimiseen koneessa ja oppilaiden kouluttamiseen maassa. Pakollisten kuvioiden, oppituntien jälkeen joutui jokainen oppilas pitämään omat oppituntinsa kriittillisenä kuulijakuntana oppilastoverit ja kouluttajat.

Varsinaista hyppytoimintaa haittasi alussa lähtöalustana käytetty Cessna 172, joka on hyvä koulutuskone mutta armottoman laiska nousemaan täydessä lastissa. Toinen haittatekijä oli heitettävien oppilaiden puute. Mestarioppilaat pudottelevat toisiaan, mutta se ei tietenkään käynyt täysipainoisesta harjoituksesta. On eri asia heittää melkein valmista hyppymestaria kuin pelosta vapisevaa alkeishyppääjää, jota on valvottava jokaisena koneessa vietettynä hetkenä. Nyt ei oppilasmestarin tehtäväksi jäänyt muuta kuin valita oikea hyppypaikka ja pitää pakkolaukaisuhihna kädessä selvänä, toinen puolivalmis mestarimies kyllä hoiteli itsensä ulos heti komennon kuultuaan. Tilanne olisi ollut aivan toinen jos mestarikandidaatit olisivat voineet vanheta aivan oikeasti katsoessaan pudottamiensa oppilaiden

merkillisiä avausasentoja ja harakiriohauksia.

Kurssin keskivalheilla saatiin mukaan Reims Rocket, joka on tunnetusti mainio hyppykone ja homma alkoi sujua tyydyttävää paremmin. Konekapasiteetti olisi jo sallinut useampiakin harjoitusheittoja mutta alussa mainittu oppilashyppääjien puola haittasi loppuun saakka. Puutteista huolimatta sai jokainen mestaritoivo n. 15 harjoitusheittoa, siis melko hyvä saavutus näin lyhyeltä kurssilta.

Kurssin ainoa loukkaantuminen osui Rolf Leimannin kohdalle. Jalkaterä oli hypyn jälkeen kääntynyt väärään suuntaan ja tarvittiin lääkäri palauttamaan suuntavaistonsa menettänyt ruumiinosa takaisin leirijärjestykseen. Pahat kielet samasta kerhosta väittivät että mies teki sen tahallaan säästyäkseen aamulenkiltä joka oli kerta kerralta aina hirveämpi.

Ensi vuonna on syytä järjestää samanlainen kurssi ja tehdä koko toiminnasta jokavuotinen. Oppilaiden laatueroit osoittivat selvästi, että eri puolilla Suomea annetaan eritasoisia opetusta ja että myös mestarit ovat olleet ja ovat vieläkin eritasoisia. Koulutuksen laadun ja määrän on kaikkialla Suomessa oltava samanlaista ja tähän päästään jos hyppymestarit tästä eteenpäin ovat saman koulun käyneitä. Vuoden -72 kurssin yhteyteen on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä järjestämään myös alkeiskoulutusta.

Kurssin kokonaishyppymäärä oli 159 hyppyä. Tulevat hyppymestarit ovat Matti Korhonen, Markku Holopainen, Rolf Leiman, Pertti Jompero, Pekka Karhumäki, Keijo Kanerva ja Hannu Pernu.

Ettäkö mitä tarkoittaa "Ota tappiili"? Ota stabiili (asento), Mikkelin kielellä. Kovakurkkuisena lausujana hyppymestarioppilas samasta kaupungista katsoessaan pudottamansa miehen ilma-akrobatiaa. ●

